

2. Jeżeli rzemieślnik, poza przychodami objętymi ryczałtem, osiąga dochody ze źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych. Do dochodu osiągniętego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów rzemieślnika i jego małżonka.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 4. 1. Stawki ryczałtu wynoszą:

1) przy dokonywaniu przerobu surowca rybnego na rachunek własny:

od wartości zakupionego w ciągu roku podatkowego surowca rybnego	%
do 200.000 zł	10
od nadwyżki ponad 200.000 zł do 400.000 zł	12
od nadwyżki ponad 400.000 zł do 600.000 zł	14
od nadwyżki ponad 600.000 zł do 800.000 zł	16

2) przy dokonywaniu przerobu powierzzonego surowca rybnego — 10% kwoty wypłaconej za przerób.

2. Stawkę ryczałtu określoną w ust. 1 pkt 2, przypadającą od kwot wypłaconych za wędzenie szprotów powierzonych w okresie od października do maja, obniża się o 30%.

§ 5. Ryczałt od przychodów z przerobu określonego w § 4 ust. 1 pkt 1 rzemieślnik oblicza, wypełniając odpowiednio rubryki książki zakupionego i powierzzonego surowca rybnego, oraz wpłaca go w ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, przedstawiając książkę w tym terminie właściwemu organowi w celu potwierdzenia prawidłowości obliczenia i wpłaty ryczałtu.

§ 6. 1. Rzemieślnik jest obowiązany przedstawić książkę zakupionego i powierzzonego surowca rybnego jednostce gospodarki uspołecznionej przy każdej wypłacie należności przypadającej za przerób powierzzonego surowca rybnego. Jednostka gospodarki uspołecznionej wypełnia odpowiednie rubryki książki zakupionego i powierzzonego surowca rybnego oraz pobiera jako płatnik ryczałt według stawki określonej w § 4 ust. 1 pkt 2, z zastosowaniem ewentualnej obniżki określonej w § 4 ust. 2.

2. Pobrane w danym miesiącu kwoty ryczałtu płatnik jest obowiązany przekazać na rachunek bankowy właściwego organu w terminie do dnia 5 następnego miesiąca.

3. Płatnik jest obowiązany prowadzić ewidencję pobranych kwot ryczałtu oraz równocześnie z przekazaniem tych kwot na rachunek bankowy właściwego organu złożyć temu organowi ich wykaz, zamieszczając w nim imię i nazwisko rzemieślnika, jego adres, sumę wypłaty i kwotę pobranego ryczałtu.

§ 7. Rzemieślnicy opłacający ryczałt są zwolnieni od obowiązków określonych w przepisach o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych dotyczących prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy.

§ 8. Rzemieślnicy opłacający ryczałt są obowiązani zawiadomić właściwy organ o zmianach powodujących powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych nie później niż w dniu powstania tego obowiązku, zwracając jednocześnie książkę zakupionego i powierzzonego surowca rybnego. W tym samym terminie rzemieślnicy ci są obowiązani założyć właściwe księgi.

§ 9. 1. Rzemieślnik zostanie wyłączony z grupy osób opłacających ryczałt na podstawie decyzji właściwego organu i będzie opłacać podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy w razie:

- 1) wprowadzenia w błąd właściwego organu przez podanie we wniosku danych niezgodnych ze stanem faktycznym powodujących nieuzasadnione przyznanie ryczałtu,
- 2) powstania w ciągu roku podatkowego okoliczności uzasadniających obowiązek podatkowy na zasadach ogólnych,
- 3) nieprzedstawienia w terminie właściwemu organowi książki zakupionego i powierzzonego surowca rybnego lub stwierdzenia przez ten organ nierzetelnego prowadzenia tej książki.

2. W wypadku określonym w ust. 1 kwoty wpłacone tytułem ryczałtu zostaną zaliczone na poczet zobowiązań podatkowych ustalonych na zasadach ogólnych.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 1959 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób trudniących się wędzeniem ryb (Dz. U. z 1959 r. Nr 47, poz. 290, z 1961 r. Nr 3, poz. 14 i z 1965 r. Nr 23, poz. 146).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

223

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 grudnia 1975 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na niektóre należności budżetowe od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz właściwości organów do udzielania ulg w spłacie, zaniechania ustalania oraz umarzania tych należności.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 35 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r.

o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) stosuje się również do:

- 1) należności budżetowych przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej, wynikających z przepisów normujących wpłaty (obciążenia) na rzecz budżetu,

- 2) wpłat jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu przedawnionych roszczeń pieniężnych,
- 3) nie zwróconych w terminie do budżetu lub na rachunek jednostki nadrzędnej nadpłaconych dotacji na pokrycie strat przedsiębiorstw państwowych, dotacji przedmiotowych, ujemnych różnic budżetowych oraz kwot nienależnie wypłaconych z budżetu jednostkom gospodarki uspołecznionej z innych tytułów.

2. Ilekroć w dalszych przepisach rozporządzenia jest mowa o należnościach budżetowych, należy przez to rozumieć należności wymienione w ust. 1 i zobowiązania podatkowe.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do następujących należności budżetowych:

- 1) podatków obrotowego i dochodowego należnych od organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, z wyjątkiem podatku scalonego przypadającego od jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych,
- 2) podatków od wynagrodzeń, od nieruchomości, od nabycia praw majątkowych, opłaty skarbowej oraz innych podatków i opłat terenowych.

§ 3. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego są uprawnione do:

- 1) odraczania i rozkładania na raty należności budżetowych przypadających na rzecz budżetów terenowych bez ograniczenia kwoty, z tym że nowe terminy płatności mogą być wyznaczane tylko w ciągu roku, w którym należność stała się wymagalna,
- 2) zaniechania ustalania oraz umarzania należności, o których mowa w pkt 1 — do wysokości 50.000 zł dla każdego rodzaju należności za rok.

§ 4. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego są uprawnione do:

- 1) odraczania i rozkładania na raty należności budżetowych przypadających na rzecz budżetów terenowych — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty,
- 2) zaniechania ustalania oraz umarzania należności, o których mowa w pkt 1 — bez ograniczenia kwoty.

§ 5. Dyrektorzy okręgowych zarządów dochodów państwa i kontroli finansowej są uprawnieni do:

- 1) odraczania i rozkładania na raty należności budżetowych przypadających na rzecz budżetu centralnego — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty,

- 2) zaniechania ustalania oraz umarzania należności, o których mowa w pkt 1 — do wysokości 2.000.000 zł dla każdego rodzaju należności za rok.

§ 6. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego w razie stwierdzenia, że odroczenie, rozłożenie na raty, zaniechanie ustalania lub umorzenie należności budżetowej przekracza ich uprawnienia, przekazują sprawę wraz z opinią terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego. Dyrektorzy okręgowych zarządów dochodów państwa i kontroli finansowej w takich wypadkach przekazują sprawę wraz z opinią Ministrowi Finansów.

§ 7. Jeżeli jednostka gospodarki uspołecznionej uzasadnia wnioski o odroczenie, rozłożenie na raty, zaniechanie ustalania lub umorzenie należności budżetowej sytuacją finansową, jest obowiązana dołączyć do wniosku opinię banku finansującego jej działalność.

§ 8. Decyzja o umorzeniu może być powzięta także wtedy, gdy termin płatności jeszcze nie upłynął.

§ 9. Granice uprawnień określone w § 3—5 stosuje się także wtedy, gdy należność budżetową stanowią tylko odsetki za zwłokę.

§ 10. Granice uprawnień określone w § 3—5 nie mogą być przekroczone wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych.

§ 11. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 listopada 1968 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na niektóre należności przypadające od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania należności przypadających od tych jednostek (Dz. U. Nr 45, poz. 332),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 listopada 1971 r. w sprawie upoważnienia wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych do wydawania decyzji o zaniechaniu ustalania niektórych zobowiązań podatkowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 369).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

224

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 1 grudnia 1975 r.

w sprawie preferencyjnych stawek celnych.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) oraz § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1975 r. w sprawie ceł na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 40, poz. 210) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się preferencyjne stawki celne na niektóre towary importowane z krajów rozwijających się.

2. Preferencyjne stawki celne, o których mowa w ust. 1, zawiera załącznik nr 1 do rozporządzenia. Nazwy towarów oraz ich pozycje i podpozycje wymienione w tym